

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B** **DIRECTIVA 96/26/CE A CONSILIULUI**
din 29 aprilie 1996

privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de marfă și operator de transport rutier de călători și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare, pentru a facilita acestor operatori de transport dreptul la libera stabilire pentru operațiuni de transport național și internațional

(JO L 124, 23.5.1996, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva 98/76/CE a Consiliului din 1 octombrie 1998	L 277	17	14.10.1998
► <u>M2</u>	Directiva 2004/66/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004	L 168	35	1.5.2004
► <u>M3</u>	Directiva 2006/103/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	344	20.12.2006

Astfel cum a fost modificată prin:

► <u>A1</u>	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003
► <u>A2</u>	Actul de aderare a Bulgariei și a României	L 157	203	21.6.2005

DIRECTIVA 96/26/CE A CONSILIULUI

din 29 aprilie 1996

privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de marfă și operator de transport rutier de călători și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare, pentru a facilita acestor operatori de transport dreptul la libera stabilire pentru operațiuni de transport național și internațional

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 75,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

acționând conform procedurii specificate la articolul 189c al tratatului ⁽³⁾,

întrucât Directiva 74/561/CEE a Consiliului din 12 noiembrie 1974 privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de marfă în operațiuni de transport național și internațional ⁽⁴⁾, Directiva 74/562/CEE a Consiliului din 12 noiembrie 1974 privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de călători în operațiuni de transport național și internațional ⁽⁵⁾ și Directiva 77/796/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1977 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare pentru operatorii de transport rutier de marfă și operatorii de transport rutier de călători, incluzând măsuri menite să încurajeze efectiv acești operatori în exercitarea dreptului lor la libera stabilire ⁽⁶⁾, au fost modificate substanțial cu o serie de ocazii; întrucât, din motive de rațiune și claritate, directivele amintite trebuie reunite într-un text unic;

întrucât organizarea pieței de transporturi este unul dintre factorii esențiali în aplicarea strategiei comune de transport prevăzute de tratat;

întrucât adoptarea măsurilor prevăzute pentru coordonarea condițiilor de acces la ocupația de operator de transport rutier de marfă și operator de transport rutier de călători (ambii fiind denumiți în continuare „operator de transport rutier”) ar putea favoriza exercitarea efectivă a dreptului la libera stabilire a acestor operatori;

întrucât este necesar să se facă pregătiri în vederea introducerii de norme comune pentru accesul la exercitarea profesiei de operator de transport rutier în operațiuni de transport național și internațional, pentru a asigura că asemenea operatori sunt mai bine calificați, contribuind astfel la raționalizarea pieței, îmbunătățirea calității servi-

⁽¹⁾ JO C 286, 14.11.1990, p. 4 și amendamentul transmis pe 16 decembrie 1993.

⁽²⁾ JO C 339, 31.12.1991, p. 5 și

JO C 295, 22.10.1994, p. 30.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 13 decembrie 1991 (JO C 13, 20.1.1992, p. 443) și din 20 aprilie 1994 (JO C 128, 9.5.1994, p. 136), poziția comună a Consiliului din 8 decembrie 1995 (JO C 356, 30.12.1995) și Decizia Parlamentului European din 28 martie 1996 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO L 308, 19.11.1974, p. 18, directivă astfel cum a fost modificată ultima oară de Regulamentul (CEE) nr. 3572/90 (JO L 353, 17.12.1990, p. 12).

⁽⁵⁾ JO L 308, 19.11.1974, p. 23, directivă astfel cum a fost modificată ultima oară de Regulamentul (CEE) nr. 3572/90 (JO L 353, 17.12.1990, p. 12).

⁽⁶⁾ JO L 334, 24.12.1977, p. 37, directivă astfel cum a fost modificată ultima oară de Directiva 89/438/CEE (JO L 212, 22.7.1989, p. 101) și erată (JO L 298, 17.10.1989, p. 31).

▼B

ciilor oferite – în interesul utilizatorilor, operatorilor și al economiei în general – și la o mai mare siguranță rutieră.

Întrucât, prin urmare, reglementările pentru accesul la ocupația de operator de transport rutier trebuie să privească buna reputație, capacitatea financiară corespunzătoare și competența profesională ridicată ale operatorilor;

întrucât nu este necesar, cu toate acestea, să se includă în aceste norme comune anumite tipuri de transport care sunt de importanță economică limitată;

întrucât, de la 1 ianuarie 1993, accesul la piața operațiunilor de transport rutier de marfă transfrontalier a fost guvernat de un sistem de autorizații comunitare emise pe baza unor criterii calitative;

întrucât, în privința cerinței de bună reputație, este necesar, pentru a reorganiza efectiv piața, ca accesul la ocupația de operator de transport rutier să se facă în condiții uniforme pentru solicitanții care nu au condamnări pentru infracțiuni penale grave, inclusiv pentru delictelor de natură comercială, care să nu fi fost declarați inapți pentru exercitarea profesiei și să fie în conformitate cu reglementările aplicabile ocupației de operator de transport rutier;

întrucât, în privința cerințelor de capacitate financiară adecvată, este necesar, mai ales pentru a asigura un tratament egal al întreprinderilor din diferite state membre, să se stabilească anumite criterii pe care trebuie să le îndeplinească operatorii de transport rutier;

întrucât, în privința bunei reputații și a capacității financiare corespunzătoare, ar fi bine ca documentele relevante emise de o autoritate abilitată din țara de origine a operatorului de transport rutier sau din țara din care vine să fie recunoscute ca dovadă suficientă pentru admiterea lui la activitățile vizate din statul membru gazdă;

întrucât, în privința cerinței de competență profesională, se recomandă să se stipuleze că operatorul de transport rutier solicitant trebuie să demonstreze o asemenea competență prin susținerea unui examen scris, dar că statele membre pot excepta solicitantul de la un asemenea examen în cazul în care acesta dovedește o experiență practică suficientă;

întrucât, în privința competenței profesionale, certificatele emise în conformitate cu prevederile Comunității privind accesul la ocupația de operator de transport rutier trebuie recunoscute ca dovadă suficientă de către statul membru gazdă;

întrucât trebuie să fie luate măsuri pentru un sistem de asistență reciprocă între statele membre în scopul aplicării prezentei directive;

întrucât prezenta directivă nu trebuie să afecteze obligațiile statelor membre în privința termenelor limită pentru aplicarea directivelor stabilite în anexa II, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL 1**Accesul la ocupația de operator de transport rutier***Articolul 1*

(1) Accesul la ocupațiile de operator de transport rutier de mărfuri sau de operator de transport rutier de călători respectă prevederile adoptate de către statele membre în conformitate cu normele comune din prezenta directivă.

(2) În sensul prezentei directive:

▼ M1

— „*profesiunea de operator de transport rutier de marfă*” activitatea oricărei întreprinderi care efectuează, fie cu ajutorul unui autovehicul, fie cu al unui ansamblu de vehicule, transportul de marfă în beneficiul altor persoane;

▼ B

— „*ocupația de operator de transport rutier de călători*” înseamnă activitatea oricărei întreprinderi care efectuează, cu ajutorul unor autovehicule construite și echipate astfel încât să fie potrivite pentru transportul a mai mult de nouă persoane - inclusiv șoferul - și prevăzute pentru acest scop, servicii de transport de călători pentru public sau pentru anumite categorii de utilizatori, contra cost, achitate de către persoanele transportate sau de către organizatorul transportului;

— „*întreprindere*” înseamnă orice persoană fizică, orice persoană juridică, cu scop lucrativ sau nu, orice asociație sau grup de persoane fără personalitate juridică, cu scop lucrativ sau nu, sau orice organism oficial, indiferent dacă are personalitate juridică proprie sau depinde de o autoritate cu o asemenea personalitate.

▼ M1

— „*reședință curentă*” locul în care o persoană are reședința de regulă, anume cel puțin 185 de zile pe an calendaristic, în virtutea unor legături personale și profesionale sau, în cazul unei persoane fără legături profesionale, în virtutea unor legături personale, relevând legături strânse între ea însăși și locul în care are reședința.

Cu toate acestea, reședința curentă a unei persoane ale cărei legături profesionale sunt situate într-un loc diferit de cel al legăturilor sale personale și care, din acest motiv, trebuie să locuiască alternativ în două sau mai multe state membre este considerată a fi locul legăturilor sale personale, cu condiția să se întoarcă acolo în mod regulat. Această ultimă condiție nu este impusă în cazul în care persoana efectuează un sejur într-un stat membru pentru executarea unei misiuni pe durată determinată. Frecventarea unei universități sau a unei școli nu implică transferul reședinței curente.

▼ B*Articolul 2***▼ M1**

(1) Prezenta directivă nu se aplică întreprinderilor care exercită profesia de operator de transport rutier de marfă cu ajutorul unor autovehicule sau ansambluri de vehicule a căror greutate maximă autorizată nu depășește 3,5 tone. Cu toate acestea, statele membre pot să scadă acest prag pentru toate sau pentru o parte din categoriile de transport.

▼ B

(2) ►**M1** (a) ◀ Statele membre pot excepta, după consultarea Comisiei, de la aplicarea totală sau parțială a prevederilor prezentei directive întreprinderile de transport rutier de mărfuri angajate exclusiv în operațiuni de transport național având doar un impact minor asupra pieței de transport, din motive legate de:

— natura mărfurilor transportate sau

— distanța scurtă implicată.

În cazul unor situații neprevăzute, statele membre pot acorda o exceptare temporară, în așteptarea definitivării consultărilor cu Comisia.

▼ M1

(b) În ceea ce privește întreprinderile care exercită profesia de operator de transport rutier de marfă utilizând vehicule a căror greutate maximă autorizată se situează între 3,5 și 6 tone, statele membre pot, după informarea Comisiei, să exoneraze de aplicarea tuturor sau a unei părți a dispozițiilor prezentei directive întreprinderile care efectuează exclusiv transporturi locale cu o foarte slabă incidență asupra pieței transporturilor ca urmare a distanțelor scurte parcurse.

▼B

(3) Statele membre pot excepta, după consultarea Comisiei, de la aplicarea totală sau parțială a prevederilor prezentei directive întreprinderile angajate exclusiv în anumite servicii de transport rutier de călători în scopuri altele decât comerciale sau având ca principală ocupație alta decât aceea de operator de transport rutier de călători, în măsura în care activitățile lor de transport au doar un impact minor asupra pieței de transport.

Articolul 3

(1) Întreprinderile care doresc să se lanseze în ocupația de operator de transport rutier trebuie:

- (a) să aibă o bună reputație;
- (b) să aibă o capacitate financiară adecvată;
- (c) să satisfacă condițiile de competență profesională.

În cazul în care solicitantul este o persoană fizică și nu satisface cerința (c), autoritățile abilitate îi pot permite, cu toate acestea, să se lanseze în ocupația de operator de transport rutier, în cazul în care acesta recomandă autorităților amintite o altă persoană, care să satisfacă cerințele (a) și (c) și care va gestiona permanent și efectiv operațiunile de transport ale întreprinderii.

În cazul în care solicitantul nu este o persoană fizică:

- cerința (a) trebuie satisfăcută de persoana sau persoanele care vor gestiona permanent și eficient activitățile de transport ale întreprinderii. Statele membre pot solicita ca și alte persoane din întreprindere să satisfacă această cerință;
- cerința (c) trebuie satisfăcută de persoana sau persoanele specificate la prima liniuță.

(2) Statele membre determină condițiile care trebuie îndeplinite de către întreprinderile stabilite pe teritoriul lor pentru a satisface cerința de bună reputație.

Acestea trebuie să prevadă că această cerință nu este sau nu mai este satisfăcută, în cazul în care persoana fizică sau persoanele fizice care sunt considerate că satisfac această condiție de la alineatul (1):

- (a) au fost condamnați pentru infracțiuni grave, inclusiv infracțiuni săvârșite în domeniul comercial;
- (b) au fost declarate inapte pentru ocupația de operator în transportul rutier conform oricărei reguli în vigoare;

▼M1

(c) au fost condamnați pentru infracțiuni grave împotriva reglementărilor în vigoare referitoare la:

- condițiile de remunerare și de muncă ale profesiei sau
- activitatea de transport rutier de marfă sau, după caz, de persoane, și anume regulile referitoare la timpul de conducere și de odihnă al conducătorului auto, la greutatea și dimensiunile vehiculelor utilitare, la siguranța rutieră și la siguranța vehiculelor și la protecția mediului, precum și alte reguli referitoare la responsabilitatea profesională.

▼B

În cazurile amintite la (a), (b) și (c), se consideră că cerința de bună reputație rămâne neîndeplinită până când se produce reabilitarea sau orice altă măsură cu efect echivalent, în conformitate cu prevederile de drept intern relevante în vigoare.

▼B

- (3) (a) Capacitatea financiară corespunzătoare constă în a dispune de resurse suficiente pentru a asigura lansarea corespunzătoare și gestionarea corespunzătoare a întreprinderii;
- (b) pentru aprecierea capacității financiare, autoritatea abilitată se interesează de: conturile anuale ale întreprinderii, în cazul în care există; fonduri disponibile, inclusiv lichidități în bancă, cont descoperit și facilități de împrumut; orice active, inclusiv proprietatea, care sunt disponibile pentru a garanta obligația asumată; costuri, incluzând costul de achiziție sau plata inițială pentru vehicule, local, instalații și aparatură, capital circulant;

▼M1

- (c) Întreprinderea trebuie să dispună de un capital și de rezerve de o valoare cel puțin egală cu 9 000 euro pentru un singur vehicul utilizat și cu 5 000 euro pentru fiecare vehicul suplimentar.

În sensul prezentei directive, valoarea euro este fixată la fiecare cinci ani în devizele naționale ale statelor membre care nu participă la cea de-a treia fază a Uniunii Monetare. Ratele aplicate sunt cele obținute în prima zi lucrătoare din octombrie și publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Ele intră în vigoare la 1 ianuarie din anul calendaristic următor;

- (d) În sensul literelor (a), (b) și (c), autoritatea competentă poate accepta sau impune, cu titlu de dovadă, confirmarea sau asigurarea dată de o bancă sau altă instituție calificată în mod corespunzător. Această confirmare sau această asigurare poate fi furnizată printr-o garanție bancară, eventual sub forma unei ipoteci sau depozit de garantare sau printr-un alt mijloc similar;

▼B

- (e) punctele (b), (c) și (d) se aplică numai întreprinderilor autorizate într-un stat membru, de la 1 ianuarie 1990, pe baza normelor de drept intern, pentru lansarea în activități de operator de transport rutier.

▼M1

- (4) (a) Condiția de capacitate profesională constă în posedarea cunoștințelor adecvate nivelului de formare prevăzut de anexa I, în materiile enumerate acolo. Aceasta se constată cu ajutorul unui examen scris obligatoriu, care poate fi completat de un examen oral, organizate în conformitate cu anexa I de autoritatea sau instanța desemnată în acest scop de statul membru;
- (b) statele membre pot excepta de la examenul candidații care fac dovada unei experiențe practice de cel puțin cinci ani într-o întreprindere de transport la un nivel de conducere, cu condiția ca acești candidați să treacă un examen de verificare, ale cărui modalități sunt fixate de statele membre în conformitate cu anexa I;
- (c) statele membre pot excepta titularii anumitor diplome de învățământ superior sau de învățământ tehnic, care fac dovada unei bune cunoașteri a materiilor enumerate în lista din anexa I și pe care le desemnează în mod special în acest scop, de la examenul la materiile acoperite de aceste diplome;
- (d) un atestat eliberat de o autoritate sau o instanță prevăzută la litera (a) trebuie să fie prezentat cu titlul de dovadă a capacității profesionale. Acest atestat este stabilit în conformitate cu modelul de certificat reprodus în anexa Ia;
- (e) pentru candidații care au intenția de a asigura conducerea efectivă și permanentă a întreprinderilor care efectuează numai transporturi naționale, statele membre pot stabili că,

▼ M1

pentru constatarea competenței profesionale, cunoștințele care sunt luate în considerare se referă numai la materiile legate de transporturile naționale. În acest caz, atestatul de capacitate profesională, al cărui model figurează în anexa Ia, trebuie să menționeze că deținătorul atestatului este însărcinat în mod exclusiv să asigure conducerea efectivă și permanentă a întreprinderilor care efectuează numai transporturi în interiorul statului membru care a eliberat atestatul;

- (f) după consultarea Comisiei, un stat membru poate solicita ca orice persoană fizică, titulară a unui certificat de capacitate profesională eliberat după 1 octombrie 1999 de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru, în cazul în care persoana își avea reședința curentă în primul stat membru, să susțină un examen complementar organizat de autoritatea sau instanța desemnată în acest scop de primul stat membru. Examenul complementar se referă la cunoștințele specifice legate de aspectele naționale ale profesiei de operator de transport rutier în primul stat membru.

Prezentul punct este aplicabil într-o perioadă de timp de trei ani, începând de la 1 octombrie 1999. Această perioadă poate fi prelungită cu o nouă perioadă de maximum cinci ani de către Consiliu, care hotărăște la propunerea Comisiei în conformitate cu normele tratatului. Acesta se aplică numai persoanelor fizice care, în momentul obținerii certificatului de capacitate profesională, în condițiile vizate la primul paragraf, nu obținuseră încă niciodată acest certificat într-un stat membru.

▼ B*Articolul 4*

Statele membre determină circumstanțele în care o întreprindere de transport rutier poate funcționa temporar, prin derogare de la articolul 3 alineatul (1), pe o perioadă de maximum un an, cu prelungire de maximum șase luni, în cazuri speciale bine justificate, în caz de deces sau incapacitate fizică sau legală a persoanei fizice angajate în activitatea de operator de transport rutier sau a persoanei fizice care satisface cerințele articolului 3 alineatul (1) literele (a) și (c).

Prin excepție sau în anumite cazuri speciale, autoritățile competente din statele membre pot autoriza definitiv o persoană care nu îndeplinește cerința de competență profesională specificată la articolul 3 alineatul (1) litera (c) pentru activitatea întreprinderii de transport, cu condiția ca o asemenea persoană să posede o experiență practică de cel puțin trei ani în gestionarea zilnică a întreprinderii.

Articolul 5

- (1) Întreprinderile care aduc dovada că înainte de:
- 1 ianuarie 1978, pentru Belgia, Danemarca, Germania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda și Regatul Unit,
  - 1 ianuarie 1984, pentru Grecia;
  - 1 ianuarie 1986, pentru Spania și Portugalia;
  - 3 octombrie 1989, pentru teritoriul fostei Republici Democratice Germane;

▼ M1

- la 1 ianuarie 1995 pentru Austria, Finlanda și Suedia,

▼ B

au fost autorizate, potrivit normelor de drept intern dintr-un stat membru, să se lanseze în exercitarea ocupației de operator de

▼B

transport rutier de marfă sau de călători, după caz, în operațiuni de transport rutier național și internațional, sunt exonerate de cerința de a furniza dovada că satisfac prevederile articolului 3.

(2) Cu toate acestea, acele persoane fizice care:

- după 31 decembrie 1974 și înainte de 1 ianuarie 1978, pentru Belgia, Danemarca, Germania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda și Regatul Unit;
- după 31 decembrie 1980 și înainte de 1 ianuarie 1984, pentru Grecia;
- după 31 decembrie 1982 și înainte de 1 ianuarie 1986, pentru Spania și Portugalia;
- după 2 octombrie 1989 și înainte de 1 ianuarie 1992, pentru teritoriul fostei Republici Democratice Germane;

▼M1

- după 31 decembrie 1994 și înainte de 1 ianuarie 1997 pentru Austria, Finlanda și Suedia,

▼B

au fost:

- autorizate să angajeze fie operatori de transport rutier de mărfuri sau operatori de transport rutier de călători, după caz, fără să fi furnizat dovada, în conformitate cu normele de drept intern, a competenței lor profesionale sau
- desemnate efectiv și permanent să gestioneze operațiunile de transport ale întreprinderii,

trebuie să fi satisfăcut condiția de competență profesională specificată la articolul 3 alineatul (4) înainte de:

- 1 ianuarie 1980, pentru Belgia, Danemarca, Germania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda și Regatul Unit;
- 1 ianuarie 1986, pentru Grecia;
- 1 ianuarie 1988, pentru Spania și Portugalia;
- 1 iulie 1992, pentru teritoriul fostei Republici Democratice Germane;

▼M1

- la 1 ianuarie 1997 pentru Austria, Finlanda și Suedia.

▼B

Aceleași cerințe sunt valabile în cazul specificat în al treilea paragraf al articolului 3 alineatul (1).

▼M1

- (3) (a) Toate întreprinderile autorizate să exercite profesia de operator de transport rutier înainte de 1 octombrie 1999 trebuie să aplice, în ceea ce privește parcul de vehicule pe care îl utilizează la acea dată, dispozițiile articolului 3 alineatul (3), până la 1 octombrie 2001.

Aceste întreprinderi trebuie, cu toate acestea, să aplice dispozițiile articolului 3 alineatul (3) pentru orice fel de mărire a parcului de vehicule efectuată după data de 1 octombrie 1999;

- (b) întreprinderile care exercitau profesia de operatori de transport rutieri de marfă înainte de 1 octombrie 1999 cu ajutorul unor vehicule a căror greutate maximă autorizată se situează între 3,5 și 6 tone, trebuie să aplice dispozițiile articolului 3 alineatul (3) până la 1 octombrie 2001.

▼B*Articolul 6*

(1) Deciziile luate de către autoritățile competente ale statelor membre, în conformitate cu măsurile adoptate pe baza prezentei directive și care determină respingerea unei solicitări pentru admiterea la exercitarea profesiei de operator de transport rutier, trebuie să precizeze motivele pe care se bazează.

▼M1

Statele membre se asigură că autoritățile competente verifică în mod regulat și cel puțin o dată la cinci ani că întreprinderile continuă să îndeplinească cerințele de bună reputație, de capacitate financiară și de capacitate profesională.

În cazul în care această condiție de capacitate financiară nu este îndeplinită în momentul verificării, dar, în ultimă instanță, situația economică a întreprinderii lasă să se întrevadă că această condiție a capacității financiare va fi îndeplinită din nou și în mod durabil, pe baza unui plan financiar, într-un viitor previzibil, autoritățile competente pot să acorde un termen suplimentar care să nu depășească un an.

▼B

(2) Statele membre au grijă ca autoritățile competente să retragă autorizația pentru continuarea exercitării profesiei de operator în transportul rutier, în cazul în care acestea ajung la concluzia că nu mai sunt satisfăcute condițiile articolului 3 alineatul (1), litera (a), (b) sau (c). În acest caz, acestea acordă suficient timp, cu toate acestea, pentru numirea unui înlocuitor.

(3) În privința deciziilor specificate la alineatele (1) și (2), statele membre au grijă ca întreprinderile care intră sub incidența prezentei directive să își poată apăra interesele prin mijloace corespunzătoare.

Articolul 7

►**M1** (1) În cazul în care infracțiunile împotriva reglementărilor transportului ◀ rutier de mărfuri sau transportul rutier de călători, după caz, de către operatorii de transport rutier ne-rezidențiali fost comise, și care ar putea conduce la retragerea autorizației de a profesa ca operator de transport rutier, statele membre furnizează statului membru în care este stabilit un asemenea operator de transport rutier toate informațiile pe care le posedă cu privire la acele infracțiuni și la sancțiunile pe care le-au impus.

▼M1

_____

▼B

►**M1** (2) ◀ Statele membre își oferă asistență reciprocă în scopul aplicării prezentei directive.

TITLUL II

Recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare*Articolul 8*

(1) Referitor la activitățile care fac obiectul prezentei directive, statele membre adoptă măsurile specificate în prezenta directivă, cu privire la stabilirea pe teritoriul lor a persoanelor fizice și a întreprinderilor la care se face referire în titlul 1 al programului general pentru suprimarea restricțiilor privind libera stabilire ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO 2, 15.1.1962, p. 36/62.

▼B

(2) Fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), un stat membru gazdă acceptă, în vederea admiterii la ocupația de operator de transport rutier, ca dovadă suficientă a bunei reputații ► **M1** ————— ◀ anterior, un extras din cazier sau, în cazul în care nu este posibil acest lucru, un document echivalent eliberat de către o autoritate judiciară sau administrativă competentă din țara de origine a operatorului de transport rutier sau din țara din care vine acesta, care să ateste că aceste cerințe sunt îndeplinite.

(3) În cazul în care statul membru gazdă impune resortisanților săi anumite cerințe proprii cu privire la buna reputație și din documentele specificate la alineatul (2) nu se poate dovedi că aceste cerințe sunt satisfăcute, acel stat trebuie să accepte, ca dovadă suficientă în privința resortisanților altor state membre, un certificat eliberat de către o autoritate judiciară sau administrativă competentă din țara de origine sau din țara din care vine resortisantul străin, care să dovedească îndeplinirea cerințelor în cauză. Asemenea certificate se vor referi la fapte specifice considerate ca relevante de către țara gazdă.

(4) În cazul în care țara de origine sau țara din care vine resortisantul străin nu eliberează documentul cerut în conformitate cu alineatele (2) și (3), asemenea document poate fi înlocuit cu o declarație sub jurământ sau o declarație solemnă făcută de persoana implicată în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, a unui notar din țara de origine a acelei persoane sau din țara din care vine; o asemenea autoritate sau notar eliberează un certificat care să ateste autenticitatea declarației sub jurământ sau a declarației solemne.
► **M1** ————— ◀

(5) Documentele eliberate în conformitate cu alineatele (2) și (3) nu sunt acceptate în cazul în care sunt prezentate după mai mult de trei luni de la data emiterii lor. Această condiție este valabilă și pentru declarațiile făcute în conformitate cu alineatul (4).

Articolul 9

(1) În cazul în care într-un stat membru este cerut un certificat ca dovadă a capacității financiare, acel stat admite certificatele corespunzătoare eliberate de către băncile din țara de origine sau țara din care vine resortisantul străin sau de către alte organisme financiare competente din acea țară, ca echivalent al certificatelor eliberate pe propriul său teritoriu.

(2) În cazul în care un stat membru impune resortisanților săi anumite cerințe cu privire la capacitatea financiară și în care din documentele specificate la alineatul (1) nu se poate obține dovada că asemenea condiții sunt satisfăcute, acel stat trebuie să accepte ca dovadă suficientă, în privința resortisanților altui stat membru, un certificat eliberat de către o autoritate administrativă competentă din țara de origine sau din țara din care vine resortisantul străin, care atestă îndeplinirea cerințelor în cauză. Un asemenea certificat face referire la fapte specifice considerate ca relevante de către țara gazdă.

Articolul 10

(1) Începând cu 1 ianuarie 1990, statele membre recunosc ca dovadă suficientă a competenței profesionale certificatele menționate la articolul 3 alineatul (4) paragraful al patrulea care sunt eliberate de către un alt stat membru.

(2) În privința întreprinderilor autorizate din Grecia, înainte de 1 ianuarie 1981, sau în alte state membre, autorizate înainte de 1 ianuarie 1975, în temeiul normelor de drept intern, pentru angajarea în ocupația de operator de transport rutier de mărfuri sau de călători în operațiuni de transport național și internațional și în măsura în care întreprinderile implicate sunt societăți în sensul articolului 58 al

▼B

tratatului, statele membre acceptă, ca dovadă suficientă a competenței profesionale, certificatele care atestă că activitatea menționată a fost întreprinsă efectiv într-un stat membru pe o perioadă de trei ani. Această activitate nu trebuie să fi încetat cu mai mult de cinci ani înainte de data prezentării certificatului.

În cazul persoanelor juridice, certificatul care atestă că activitatea a fost întreprinsă efectiv va fi eliberat de către una din persoanele fizice care gestionează activitățile de transport ale întreprinderii.

(3) Certificatele eliberate operatorilor de transport rutier înainte de ►**M1** 1 octombrie 1999 ◀, ca dovadă a competenței lor profesionale în conformitate cu prevederile în vigoare până la această dată, se consideră echivalente cu certificatele eliberate în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.

▼A1

4. Prin derogare de la alineatul (3), certificatele emise în Republica Cehă pentru transportatorii rutieri înainte de data aderării sunt considerate ca fiind echivalente cu certificatele emise în temeiul prezentei directive numai dacă au fost emise pentru:

- transportatorii rutieri internaționali de marfă și transportatorii rutieri internaționali de călători în temeiul Actului privind transportul rutier nr. 111/1994 Sb., modificat de Actul nr. 150/2000 Sb., după 1 iulie 2000;
- transportatorii rutieri interni de marfă și transportatorii rutieri interni de călători în temeiul Actului privind transportul rutier nr. 111/1994 Sb., modificat de Actul nr. 150/2000 Sb., după 1 ianuarie 2003;

5. Prin derogare de la alineatul (3), certificatele emise în Estonia pentru transportatorii rutieri înainte de data aderării sunt considerate ca fiind echivalente cu certificatele emise în temeiul prezentei directive numai dacă au fost emise pentru:

- transportatorii rutieri internaționali și interni de marfă în temeiul Actului privind transportul rutier din 7 iunie 2000 (RT I 2000, 54, 346), după 1 octombrie 2000;
- transportatorii rutieri internaționali și interni de călători în temeiul Actului privind transportul public din 26 ianuarie 2000 (RT I 2000, 10, 58), după 1 octombrie 2000;

6. Prin derogare de la alineatul (3), certificatele emise în Letonia pentru transportatorii rutieri înainte de data aderării sunt considerate ca fiind echivalente cu certificatele emise în temeiul prezentei directive numai dacă au fost emise pentru:

- transportatorii rutieri internaționali și interni de marfă și de călători în temeiul Legii privind transportul rutier și al Regulamentului Ministerului Transporturilor nr. 9 din 6 februarie 2001 privind comisia de examinare pentru acordarea certificatelor de competență profesională în transportul rutier național și internațional de marfă și de călători, după 1 aprilie 2001.

7. Prin derogare de la alineatul (3), certificatele emise în Lituania pentru transportatorii rutieri înainte de data aderării sunt considerate ca fiind echivalente cu certificatele emise în temeiul prezentei directive numai dacă au fost emise pentru:

- transportatorii rutieri internaționali și interni în temeiul Ordinului ministrului Transportului și Comunicațiilor nr. 3 20 privind examinarea persoanelor care desfășoară activități autorizate în transportul rutier cu privire la competența profesională din 13 ianuarie 2003, după 17 ianuarie 2003.

8. Prin derogare de la alineatul (3), certificatele emise în Ungaria pentru transportatorii rutieri înainte de data aderării sunt considerate ca fiind echivalente cu certificatele emise în temeiul prezentei directive numai dacă au fost emise pentru:

▼ A1

- transportatorii rutieri de marfă în temeiul Decretului Guvernamental nr. 20/1991 (I. 29.) Korm. de modificare a Decretului nr. 89/1988 (XII. 20.) MT a Consiliului de Miniștri, după 1 februarie 1991;
- transportatorii rutieri naționali de marfă în temeiul Decretului guvernamental nr. 31/1995 (III. 24.) Korm. de modificare a Decretului nr. 89/1988 (XII. 20.) MT al Consiliului de Miniștri, după 1 aprilie 1995;
- transportatorii rutieri naționali de marfă în temeiul decretului guvernamental nr. 68/2001 (IV.20.) Korm. de modificare a decretului nr. 89/1988 (XII. 20.) MT al Consiliului de Miniștri, după 1 mai 2001;
- transportatorii rutieri de călători în temeiul Decretului nr. 49/2001 (XII. 22.) KôViM al Ministrului Transportului și Gospodăririi Apelor, după 1 ianuarie 2002.

9. Prin derogare de la alineatul (3), certificatele emise în Polonia pentru transportatorii rutieri înainte de data aderării sunt considerate ca fiind echivalente cu certificatele emise în temeiul prezentei directive numai dacă au fost emise pentru transportatorii rutieri interni și internaționali de marfă și de călători în temeiul Legii privind transportul rutier din 6 septembrie 2001, după 1 ianuarie 2002.

10. Prin derogare de la alineatul (3), certificatele emise în Slovacia pentru transportatorii rutieri înainte de data aderării sunt considerate ca fiind echivalente cu certificatele emise în temeiul prezentei directive numai dacă au fost emise pentru transportatorii rutieri interni și internaționali de marfă și de călători în temeiul Legii privind transportul rutier 168/1996, modificată în 19 august 2002, după 1 septembrie 2002.

▼ A2

11. Prin derogare de la alineatul (3), certificatele eliberate în Bulgaria transportatorilor rutieri înainte de data aderării vor fi considerate ca fiind echivalente cu certificatele emise în conformitate cu dispozițiile prezentei directive numai dacă au fost eliberate:

- transportatorilor internaționali rutieri de marfă și de călători în conformitate cu Ordonanța nr. 11 din 31 octombrie 2002 privind transportul internațional rutier de persoane și mărfuri (Gazeta de Stat nr. 108 din 19 noiembrie 2002), începând cu 19 noiembrie 2002;
- transportatorilor interni rutieri de marfă și de călători în conformitate cu Ordonanța nr. 33 din 3 noiembrie 1999 privind transportul rutier public de călători și de marfă pe teritoriul Bulgariei, modificată și completată la 30 octombrie 2002 (Gazeta de Stat nr. 108 din 19 noiembrie 2002), începând cu 19 noiembrie 2002.

12. Prin derogare de la alineatul (3), certificatele eliberate în România transportatorilor rutieri înainte de data aderării vor fi considerate ca fiind echivalente cu certificatele emise în conformitate cu dispozițiile prezentei directive numai în cazul în care au fost eliberate transportatorilor internaționali și interni rutieri de marfă și de călători, începând cu 28 ianuarie 2000, în conformitate cu Ordinul ministrului transporturilor nr. 761 din 21 decembrie 1999 privind desemnarea, pregătirea și atestarea profesională a persoanelor care conduc permanent și efectiv activități de transport rutier.

▼ M1*Articolul 10a*

Statele membre stabilesc un regim de sancțiuni pentru infracțiunile contra reglementărilor de drept intern adoptate în conformitate cu prezenta directivă și adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestor sancțiuni. Sancțiunile astfel prevăzute vor fi eficace, proporționate și ferme.

▼ **M1***Articolul 10b*

Începând de la 1 octombrie 1999, statele membre recunosc drept dovadă suficientă a capacității profesionale atestările conforme cu modelul de certificat reprodus în anexa Ia și eliberate de autoritatea sau instanța desemnată în acest scop de fiecare alt stat membru.

▼ **A2**

CertIFICATELE DE competență profesională menționate la articolul 10 alineatele (4)-(12) pot fi preschimbate cu unele noi de către statele membre interesate, sub forma certificatelor prevăzută în anexa Ia.

▼ **B**

TITLUL III

Dispoziții finale*Articolul 11*

Statele membre desemnează autoritățile și organismele competente să elibereze documentele menționate la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 9 și certificatul menționat la articolul 10 alineatul (2). Acestea informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 12

Articolele 8 și 11 se aplică și resortisanților statelor membre care, în conformitate cu Regulamentul (CEE) al Consiliului nr. 1612/68 din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității ⁽¹⁾, desfășoară activități de operator de transport rutier de mărfuri sau transport rutier de călători, în calitate de angajați.

Articolul 13

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei directive, nu mai târziu de datele prezentate în anexa II, partea B, după consultarea Comisiei.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 14

Directivile prezentate în anexa II, partea A, sunt abrogate prin prezenta, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la limitele de timp pentru aplicare, stabilite în anexa II, partea B.

Referirile la directivele abrogate se consideră drept referiri la prezenta directivă și se interpretează în conformitate cu tabelul de corelare stabilit în anexa III.

Articolul 15

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 257, 19.10.1968, p. 2. Regulamentul astfel cum a fost modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 2434/92 (JO L 245, 26.8.1992, p. 1).

▼ **M1***ANEXA I***I. LISTA MATERIILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (4)**

Cunoștințele care trebuie luate în considerare pentru constatarea capacității profesionale de către statele membre trebuie să se refere cel puțin la materiile prevăzute în prezenta listă, respectiv pentru transportul rutier de marfă și pentru transportul rutier de călători. Referitor la aceste materii, candidații operatori de transport rutier trebuie să atingă nivelul de cunoștințe și aptitudini practice necesare pentru a conduce o întreprindere de transporturi.

Nivelul minim de cunoștințe, așa cum se indică mai jos, nu poate fi inferior nivelului 3 al structurii nivelurilor de formare prevăzute în anexa la Decizia 85/368/CEE ⁽¹⁾, adică unui nivel atins printr-o formare dobândită în cadrul unei școlarizări obligatorii completată fie printr-o formare profesională și o formare tehnică complementară, fie printr-o formare tehnică școlară sau alta, de nivel secundar.

A. Elemente de drept civil*Transport rutier de marfă și călători*

Candidatul trebuie în primul rând:

1. să cunoască principalele contracte utilizate în activitățile de transport rutier, precum și drepturile și obligațiile care decurg din acestea;
2. să fie capabil să negocieze un contract cu valabilitate legală, și anume în ceea ce privește condițiile de transport;

Transportul rutier de marfă

3. să poată să analizeze o reclamație a mandantului referitoare la daunele rezultând fie din pierderile sau avariile survenite mărfii în cursul transportului, fie din întârzierea la livrare, precum și efectele acestei reclamații asupra responsabilității sale contractuale;
4. să cunoască normele și obligațiile care decurg din convenția CMR referitoare la contractul de transport internațional rutier de marfă;

Transportul rutier de călători

5. să poată să analizeze o reclamație a mandantului său referitoare la daunele produse călătorilor sau bagajelor acestora în timpul unui accident survenit în cursul transportului sau referitor la daunele datorate întârzierii precum și efectele acestei reclamații asupra responsabilității sale contractuale.

B. Elemente de drept comercial*Transport rutier de marfă și călători*

Candidatul trebuie în primul rând:

1. să cunoască condițiile și formalitățile prevăzute pentru exercitarea comerțului și obligațiile generale ale comercianților (înmatriculare, cărți de comerț etc.), precum și consecințele falimentului;
2. să aibă cunoștințe corespunzătoare cu privire la diversele forme de societate comercială, precum și la regulile lor de constituire și funcționare.

C. Elemente de drept social*Transport rutier de mărfuri și călători*

Candidatul trebuie în primul rând:

⁽¹⁾ Decizia 85/368/CEE a Consiliului din 16 iulie 1985 cu privire la corespondența calificărilor de formare profesională între statele membre ale Comunităților Europene (JO L 199, 31.7.1985, p. 56).

▼ **M1**

1. să cunoască rolul și funcționarea diferitelor instituții sociale care intervin în sectorul transportului rutier (sindicate, comitete de întreprindere, delegați ai personalului, inspectori ai muncii etc.);
2. să cunoască obligațiile angajatorilor în ceea ce privește asigurarea socială;
3. să cunoască regulile aplicabile contractelor de muncă referitoare la diferitele categorii de muncitori ai întreprinderilor de transport rutier (forma contractelor, obligațiile părților, condițiile și durata muncii, concediile plătite, remunerația, desfacerea contractului);
4. să cunoască dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 ⁽¹⁾, precum și ale Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 ⁽²⁾ și măsurile practice de aplicare a acestor regulamente;

D. Elemente de drept fiscal*Transport rutier de marfă și călători*

Candidatul trebuie să cunoască în special regulile referitoare la:

1. TVA pe serviciile de transport;
2. taxa de circulație a vehiculelor;
3. taxele asupra anumitor vehicule utilizate pentru transportul rutier de marfă, precum și la taxele și drepturile de utilizare percepute pentru utilizarea unor anumite infrastructuri;
4. impozitele pe venit.

E. Gestiunea comercială și financiară a întreprinderii*Transport rutier de marfă și călători*

Candidatul trebuie în primul rând:

1. să cunoască dispozițiile legale și practicile privind utilizarea cecurilor, a scrisorilor de schimb, biletelor la ordin, cărților de credit și a altor mijloace sau metode de plată;
2. să cunoască diferitele forme de credit (bancare, documentare, depozite de garantare, ipotecă, *leasing*, *renting*, *factoring* etc.), precum și sarcinile și obligațiile care decurg din acestea;
3. să știe ce este un bilanț, cum se prezintă acesta și să-l poată interpreta;
4. să poată citi și interpreta o declarație de profit și pierderi;
5. să poată proceda la analiza situației financiare și a rentabilității întreprinderii, mai ales pe baza indicilor financiari;
6. să poată elabora un buget;
7. să cunoască diferitele elemente ale prețului de cost (costuri fixe, costuri variabile, fonduri de exploatare, amortismente etc.) și să le poată calcula pentru fiecare vehicul, kilometru, călătorie sau tonă;
8. să poată realiza o organigramă referitoare la tot personalul întreprinderii și să organizeze planuri de lucru etc.;
9. să cunoască principiul studiului de piață (*marketing*), de promovare a vânzărilor serviciilor de transport, de elaborare a fișierelor de clienți, al publicității, al relațiilor publice etc.
10. să cunoască diferitele tipuri de asigurări proprii transporturilor rutiere (asigurări de răspundere, de persoane, de obiecte, de bagaje), precum și garanțiile și obligațiile care decurg de aici;

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) al Consiliului nr. 3820/85 din 20 decembrie 1985 privind armonizarea unor dispoziții de natură socială în domeniul transporturilor rutiere (JO L 370, 31.12.1985, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) al Consiliului nr. 3821/85 din 20 decembrie 1985 privind aparatura de control în domeniul transporturilor rutiere (JO L 370, 31.12.1985, p. 8), regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) al Comisiei nr. 1056/97 (JO L 154, 12.6.1997, p. 21).

▼ M1

11. să cunoască aplicațiile telematice în domeniul transportului rutier;

Transport rutier de marfă

12. să poată aplica regulile referitoare la facturarea serviciilor de transport rutier de marfă, precum și să cunoască semnificația și efectele Incoterms;
13. să cunoască diferitele categorii de auxiliari ai transportului, rolul, funcțiile și, eventual, statutul lor;

Transport rutier de călători

14. să poată aplica regulile referitoare la tarife și formarea prețurilor în transporturile publice și particulare de călători;
15. să poată aplica regulile referitoare la facturarea serviciilor de transport rutier de călători.

F. Accesul la piață*Transport rutier de marfă și călători*

Candidatul trebuie în primul rând:

1. să cunoască reglementările profesionale pentru transporturile rutiere pentru terți, pentru locația vehiculelor industriale, pentru subcontractare, și anume regulile referitoare la organizarea oficială a profesiei, la accesul la aceasta, la autorizațiile pentru transporturile rutiere intracomunitare și extracomunitare și la control și sancțiuni;
2. să cunoască reglementările referitoare la înființarea unei întreprinderi de transport rutier;
3. să cunoască diferitele documente cerute pentru executarea serviciilor de transport rutier și să poată aplica procedee de verificare pentru a asigura prezența, atât în întreprindere, cât și la bordul vehiculelor, a documentelor corespunzătoare privind fiecare transport efectuat, și anume a documentelor referitoare la vehicul, la conducător, la mărfuri sau bagaje;

Transport rutier de marfă

4. să cunoască regulile referitoare la organizarea pieței transporturilor rutiere de mărfuri, la casele de expediție, la logistică;
5. să cunoască formalitățile în momentul trecerii frontierelor, rolul și sfera de acțiune a documentelor T și a carnetelor TIR, precum și obligațiile și responsabilitățile care decurg din utilizarea lor;

Transport rutier de călători

6. să cunoască regulile referitoare la organizarea pieței transporturilor rutiere de călători;
7. să cunoască regulile pentru crearea serviciilor de transport și să poată elabora planuri de transport.

G. Norme și exploatare tehnică*Transport rutier de marfă și călători*

Candidatul trebuie în primul rând:

1. să cunoască regulile referitoare la greutatea și dimensiunile vehiculelor din statele membre, precum și procedurile referitoare la transporturile excepționale care derogă de la aceste reguli;
2. să poată alege în funcție de nevoile întreprinderii vehiculele, precum și elementele acestora (șasiu, motor, organe de transmisie, sisteme de frânare etc.);
3. să cunoască formalitățile referitoare la recepția, înmatricularea și controlul tehnic al acestor vehicule;
4. să poată lua în considerare măsurile care trebuie luate pentru lupta împotriva poluării aerului cu emisiile autovehiculelor, precum și a zgomotului lor;

▼ **M1**

5. să poată elabora planuri de întreținere periodică a vehiculelor și a echipamentului lor;

Transport rutier de marfă

6. să cunoască diferite tipuri de manevrare și de încărcare (haioane, containere, paleți etc.) și să poată aplica procedee și dispoziții referitoare la operațiunile de încărcare și descărcare a mărfurilor (reparțizarea încărcăturii, legare, fixare, calare etc.);
7. să cunoască diferitele tehnici de transport combinat rutier-feroviar;
8. să poată pune în aplicare proceduri vizând respectarea regulilor referitoare la transportul de mărfuri periculoase și al deșeurilor, și anume cele care decurg din Directiva 94/55/CE ⁽¹⁾, din Directiva 96/35/CE ⁽²⁾ și din Regulamentul (CEE) nr. 259/93 ⁽³⁾;
9. să poată pune în aplicare proceduri vizând respectarea regulilor privind transportul de alimente perisabile, și anume cele care decurg din acordul referitor la transporturile internaționale de alimente perisabile cu mașini speciale destinate acestor transporturi (ATP);
10. să poată pune în aplicare procedurile referitoare la respectarea regulamentelor privind transporturile de animale vii.

H. Securitatea rutieră*Transport rutier de marfă și călători*

Candidatul trebuie în primul rând:

1. să cunoască calificările cerute pentru conducătorii auto (permis de conducere, certificate medicale, atestări ale capacității etc.);
2. să poată adopta măsurile necesare pentru a se asigura că toți conducătorii auto respectă regulile, interdicțiile și restricțiile de circulație în vigoare în diferite state membre (limitări de viteză, acordarea priorității, oprire și staționare, folosirea farurilor, semnalizarea rutieră etc.);
3. să poată elabora dispoziții destinate conducătorilor auto privind verificarea normelor de securitate referitoare, pe de o parte, la starea materialului de transport și a echipamentului său și a încărcăturii și, pe de altă parte, la conducerea preventivă;
4. să poată instaura proceduri de conduită în caz de accident și să pună în aplicare proceduri corespunzătoare pentru a evita repetarea accidentelor sau a infracțiunilor grave.

Transport rutier de călători

5. să aibă cunoștințe de geografie rutieră a statelor membre.

II. ORGANIZAREA EXAMENULUI

1. Statele membre vor organiza un examen scris obligatoriu pe care îl pot completa cu un examen oral pentru a verifica dacă acești candidați operatori de transport rutier posedă nivelul de cunoștințe cerut la punctul I în materiile indicate la acest punct și, mai ales, capacitatea de a utiliza instrumentele și tehnicile corespunzătoare și de a îndeplini sarcinile de execuție și de coordonare prevăzute.

(a) Examenul scris obligatoriu constă din două probe, și anume:

⁽¹⁾ Directiva 94/55/CE a Consiliului din 21 noiembrie 1994 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitor la transportul rutier de mărfuri periculoase (JO L 319, 12.12.1994, p. 7), directivă modificată de Directiva 96/86/CE a Comisiei (JO L 335, 24.12.1996, p. 43).

⁽²⁾ Directiva 96/35/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind desemnarea, precum și calificarea profesională a consilierilor pentru securitatea transportului rutier, feroviar sau fluvial de mărfuri periculoase (JO L 145, 19.6.1996, p. 10).

⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transferurilor de deșuri în interiorul, la intrarea și la ieșirea din Comunitatea Europeană (JO L 30, 6.2.1993, p. 1), regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 120/97 (JO L 22, 24.1.1997, p. 14)

▼M1

- întrebări scrise comportând fie întrebări cu mai multe variante de răspuns (patru răspunsuri posibile), fie întrebări cu răspuns direct, fie o combinație a celor două sisteme;
- exerciții scrise/studii de caz.

Durata minimă a fiecărei probe este de două ore;

- (b) în cazul în care se organizează examen oral, statele membre pot condiționa participarea la acest examen de reușita la examenul scris.
2. În măsura în care statele membre organizează și un examen oral, ele trebuie să prevadă pentru fiecare din cele trei probe o proporție a punctelor care nu poate fi mai mică de 25 %, nici mai mare de 40 % din totalul punctelor acordate.
- În măsura în care statele membre organizează numai un examen scris, ele trebuie să prevadă, pentru fiecare probă, o proporție a punctelor care nu poate fi mai mică de 40 % și nici mai mare de 60 % din totalul punctelor acordate.
3. Pentru toate probele, candidații trebuie să obțină o medie de cel puțin 60 % din totalul punctelor acordate fără ca procentajul punctelor obținute la fiecare probă să fie mai mic de 50 % din punctele posibile. Un stat membru poate să reducă procentajul de la 50 % la 40 % numai pentru o singură probă.

▼ **M1**

ANEXA Ia

COMUNITATEA EUROPEANĂ

(Hârtie groasă de culoare bej – format DIN A4)

(Text redactat în limba sau limbile oficiale sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru care eliberează atestatul)

Semnul distinctiv al statului membru respectiv ⁽¹⁾Denumirea autorității sau a organismului competent ⁽²⁾**CERTIFICAT DE CAPACITATE PROFESIONALĂ PENTRU TRANSPORTUL RUTIER
NAȚIONAL [ȘI INTERNAȚIONAL] ⁽³⁾ DE MARFĂ [CĂLĂTORI] ⁽³⁾**

Nr. ...

Noi ⁽²⁾ ..... certificăm(a) că ⁽⁴⁾ .....
născut(ă) la ..... data .....a susținut cu succes probele examenului (anul: ..... sesiunea: ..... ⁽⁵⁾ organizat pentru obținerea certificatului de
capacitate profesională pentru transportul rutier național [și internațional] ⁽³⁾ de marfă [călători] ⁽³⁾, în conformitate cu dispozițiile ⁽⁶⁾ .....(b) că persoana menționată la litera (a) este abilitată să își pună în valoare capacitatea sa profesională într-o întreprindere de transport rutier de marfă
[călători] ⁽³⁾— care efectuează numai transporturi naționale în statul membru care a eliberat certificatul ⁽³⁾— care efectuează transporturi internaționale ⁽³⁾Prezentul certificat constituie dovada suficientă a capacității profesionale menționată la articolul 10 alineatul (1) din Directiva 96/26/CE a Consiliului din
29 aprilie 1996 privind accesul la profesiunea de operator de transport rutier de marfă și de operator de transport rutier de călători și recunoașterea
reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare pentru a facilita acestor operatori de transport dreptul la libera stabilire pentru
operațiuni de transport național și internațional

Eliberat la ..... data .....

..... ⁽⁷⁾

►⁽¹⁾ Semnul distinctiv al statului: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Republica Cehă, (DK) Danemarca, (D) Germania, (EST) Estonia, (GR) Grecia, (E) Spania, (F) Franța, (IRL) Irlanda, (I) Italia, (CY) Cipru, (LV) Letonia, (LT) Lituania, (L) Luxemburg, (H) Ungaria, (M) Malta, (NL) Țările de Jos, (A) Austria, (PL) Polonia, (P) Portugalia, (RO) România, (SLO) Slovenia, (SK) Slovacia, (FIN) Finlanda, (S) Suedia, (UK) Regatul Unit. ◀

⁽²⁾ Autoritatea sau organismul desemnat în prealabil în acest scop de către fiecare stat membru al Comunității Europene, pentru a elibera prezenta atestare.

⁽³⁾ A se șterge mențiunea inutilă.

⁽⁴⁾ Numele și prenumele; locul și data nașterii.

⁽⁵⁾ Identificarea examenului.

⁽⁶⁾ Trimitere la reglementările de drept intern adoptate în acest domeniu, în conformitate cu directiva mai sus menționată.

⁽⁷⁾ Ștampila și semnătura autorității sau a organismului competent care eliberează atestatul.

ANEXA II

PARTEA A

Directive abrogate

(menționate la articolul 14)

- Directiva 74/561/CEE
- Directiva 74/562/CEE
- Directiva 77/796/CEE
- și modificările lor ulterioare:
- Directiva 80/1178/CEE
- Directiva 80/1179/CEE
- Directiva 80/1180/CEE
- Directiva 85/578/CEE
- Directiva 85/579/CEE
- Directiva 89/438/CEE
- Regulamentul (CEE) nr. 3572/90: numai articolele 1 și 2

PARTEA B

<i>Directiva</i>	<i>Termenul final de implementare sau aplicare</i>
74/561/CEE (JO nr. L 308, 19. 11. 1974, p. 18)	1 ianuarie 1977 1 ianuarie 1978
80/1178/CEE (JO L 350, 23. 12. 1980, p. 41)	1 ianuarie 1981
85/578/CEE (JO L 372, 31. 12. 1985, p. 34)	1 ianuarie 1986
89/438/CEE (JO L 212, 22. 07. 1989, p. 101)	1 ianuarie 1990
74/562/CEE (JO L 308, 19. 11. 1974, p. 23)	1 ianuarie 1977 1 ianuarie 1978
80/1179/CEE (JO L 350, 23. 12. 1980, p. 42)	1 ianuarie 1981
85/579/CEE (JO L 372, 31. 12. 1985, p. 35)	1 ianuarie 1986
89/438/CEE (JO L 212, 22. 7. 1989, p. 101)	1 ianuarie 1990
77/796/CEE (JO L 334, 24. 12. 1977, p. 37)	1 ianuarie 1979
80/1180/CEE (JO L 350, 23. 12. 1980, p. 43)	1 ianuarie 1981
89/438/CEE (JO L 212, 22. 7. 1989, p. 101)	1 ianuarie 1990

ANEXA III

TABEL DE CORELARE

Directiva 74/561/CEE	Directiva 74/562/CEE	Directiva 89/438/CEE	Directiva 77/796/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)			Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2) prima liniuță	—			Articolul 1 alineatul (2) prima liniuță
—	Articolul 1 alineatul (2) prima liniuță			Articolul 1 alineatul (2) a doua liniuță
Articolul 1 alineatul (2) a doua liniuță	Articolul 1 alineatul (2) a doua liniuță			Articolul 1 alineatul (2) a treia liniuță
Articolul 2 alineatele (1), (2)	—			Articolul 2 alineatele (1), (2)
—	Articolul 1 alineatul (3)			Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 3	Articolul 2			Articolul 3
Articolul 4	Articolul 3			Articolul 4
Articolul 5	Articolul 4			Articolul 5
Articolul 6	Articolul 5			Articolul 6
Articolul 6a	Articolul 5a			Articolul 7
Articolul 7	Articolul 6			—
			Articolul 1	Articolul 8 alineatul (1)
			Articolul 3	Articolul 8 alineatul (2)
			Articolul 4	Articolul 9
			Articolul 5	Articolul 10 alineatul (1)
			Articolul 5	Articolul 10 alineatul (2)
—	—	Articolul 4	Articolul 6	Articolul 10 alineatul (3)
			Articolul 6	Articolul 11
			Articolul 1	Articolul 12
—	—	Articolul 5	Articolul 1	Articolul 13
—	—			Articolul 14
Articolul 8	Articolul 7			Articolul 15
Anexă, punctul A. 1	Anexă, punctul A. 1			Anexa I, punctul A (Legislație)
Anexă, punctele A. 2, 3, 4, 5	—			Anexa I, punctul A.1 literele (a), (b), (c), (d)
—	Anexă, punctele A.2, 3, 4, 5			Anexa I, punctul A.2 literele (a), (b), (c), (d)
Anexă, punctul B	Anexă, punctul B			Anexa I, partea B
—	—	—	—	Anexa II, partea A
—	—	—	—	Anexa II, partea B
—	—	—	—	Anexa III